

ชื่อ เรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพของสตรีผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ในศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพสตรีจังหวัดเชียงราย	
ชื่อผู้เขียน	นายสุทธิ ไพธิพานิช	
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต	สาขาวิชาการบริหารการศึกษา	
คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ	อาจารย์ ดร. อัมพร คิริบุญมา	ประธานกรรมการ
	อาจารย์ ดร.พนมพร จันทรบัญญา	กรรมการ
	อาจารย์อ่องอาจ ไฉษชุลนันทน์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพของสตรีผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ในศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพสตรีจังหวัดเชียงราย ประชากรที่ใช้ได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตร 6 เดือนใน 4 แผนกวิชา ได้แก่ แผนกวิชาพนักงานผู้ช่วยดูแลผู้สูงอายุและเด็กเล็ก แผนกวิชาพนักงานช่วยงานสำนักงาน แผนกวิชาพนักงานบริการโรงแรม และแผนกวิชาตัดเย็บจักรอุตสาหกรรม รวมทั้งสิ้น 214 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการและแบบปลายเปิด นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้ร้อยละและนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการศึกษาพบว่า สตรีที่เข้ามารับการฝึกอบรมวิชาชีพในแผนกวิชาสาขาต่างๆ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 14-20 ปี เรียนจบชั้น ม.3 แล้วไม่มีโอกาสเรียนต่อและอยู่ในความปกครองดูแลของครอบครัว สตรีที่แต่งงานแล้วมีความประสงค์จะฝึกอบรมวิชาชีพ ระยะเวลาสั้นๆหรือเป็นช่วงๆ เฉพาะเวลาว่างจากการประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา อาชีพ การเลี้ยงสัตว์ หรือประมง เพื่อจะ ได้สามารถนำวิชาชีพที่ฝึกอบรมใช้ประกอบอาชีพได้ในภูมิสำเนาของตนเอง เป็นอาชีพเสริม เพิ่มรายได้แก่ตนเองและครอบครัว ส่วนในด้านเนื้อหาวิชาและการจัดการเรียนการสอน สตรีมีความต้องการให้เน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งสตรียังคงเห็นความสำคัญของการรักษามาตรฐานวิชาชีพ เพื่อ

ประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพและเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สตรีอีกจำนวนหนึ่งมีความประสงค์จะให้ศูนย์ฯ ขยายหลักสูตรเพิ่มขึ้นจาก 6 เดือน เป็น 1 ปี เพื่อต้องการรับวุฒิที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังมีความต้องการให้ศูนย์ฯ จัดสอนเสริมวิชาพิเศษอื่น ๆ เพิ่มขึ้น ได้แก่ การทัศนศึกษาดูงาน ศิลปบันเทิง ซึ่งนอกเหนือไปจากวิชาเกษตรกรรมเบื้องต้นและการอบรมตามโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต ที่ศูนย์ฯ ดำเนินการอยู่แล้ว ในการให้บริการด้านปัจจัย 4 สตรีต้องการให้ศูนย์ฯ ปรับปรุงในด้านอาหารมากที่สุดเป็นลำดับแรก ในภาพรวมการให้บริการด้านอื่นๆ สตรีมีความพอใจในบริการที่ศูนย์ฯ ได้จัดให้ และเห็นประโยชน์จากการเข้ามารับการฝึกอบรม จะเห็นได้จากการแสดงเจตนาสมัครที่จะแนะนำให้สตรีผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาคนอื่น ๆ ในภูมิภาคฯ ของตน มาเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพในศูนย์ฯ แห่งนี้ เกี่ยวกับอนาคต สตรีได้คาดหวังว่าจะประกอบอาชีพให้ตรงกับสาขาวิชาชีพที่ได้รับการฝึกอบรม และสตรีอีกจำนวนไม่น้อยที่เปิดทางกว้างให้กับตนเองในการประกอบอาชีพสาขาใดก็ได้ รวมทั้งการทำงานในสถานที่ใดก็ได้ที่ให้รายได้สูง มีสวัสดิการที่ดีที่สุดและหารายได้เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อไปในระดับที่สูงขึ้น

Independent Study Title	Occupational Training Needs of Educationally Disadvantaged Women in Chiang Rai Province Welfare and Vocational Training Center for Women		
Author	Mr.Sutthi Phothipanich		
M.Ed.	Educational Administration		
Examining Committee	Lecturer Dr.Umporn	Siriboonma	Chairman
	Lecturer Dr.Panomporn	Chantarapanya	Member
	Lecturer Ong-Ard	Kosashunhanan	Member

Abstract

This study surveyed occupational training needs of educationally disadvantaged women in the Chiang Rai Province Welfare and Vocational Training Center for Women. Study population comprised 214 women who had undergone 4 six-month occupational training curricula: elder and child care aides; office aides; hotel service personnel and industrial sewing machine operators. Data collecting instrument was checklist and open-ended questionnaire. Collected data were subsequently analyzed by application of percentage.

Findings were as follows:

Most trainees in each curriculum were between 14-20 years of age, completed the ninth grade but did not continue further education and were still living with parents. Married women preferred short-term training courses offered periodically so that they could,

once freed from their farm/field-based work, enroll. Examples were animal raising or fishery. They expected to return to their home and practice what they had been trained as additional income sources for themselves and their families. As regards curriculum contents and instructional issues; trainees needed both theoretical and practical foci recognizing, at the same time, the importance of adhering to high occupational standards so that their training would be useful for both their future careers and further education. Some women expressed the desire to have curricula extended to one year in order for them to receive higher credentials. Furthermore, they wanted the Center to offer more training curricula on top of what it had been offering. As regards the four basic necessities provided by the Center, the trainees wanted food services improved the most while they were quite satisfied with other remaining services. They also felt all training curricula were quite beneficial. This was attested to by the fact that many of them had expressed the intention to encourage other educationally disadvantaged women back home to come for the training. As far as the future was concerned, they expected to find occupations relevant to their training experiences. Nevertheless, many of the trainees were quite open in that, they reported, they would be satisfied with any other occupations, anywhere so long as they could fetch high income and attractive fringe benefits. At least some of them expected to use the income as capital for their further education.